

Ostrovny našich snů

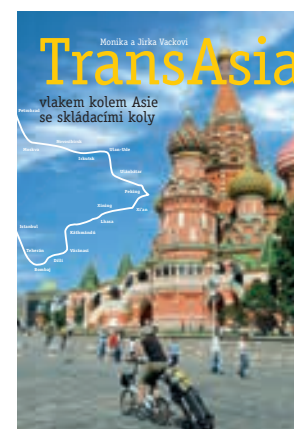
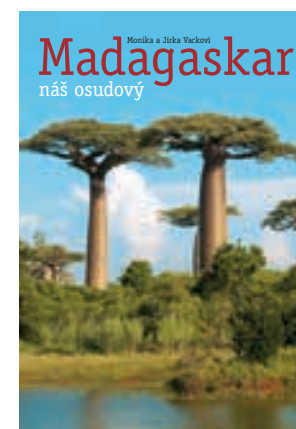
Monika a Jirka Vackovi

Tato kniha je malým náhledem na několik nádherných míst, která spojuje především to, že jsou obklopena mořem a jejich návštěva byla vždy naším velkým snem, dnes již uskutečněným. Nechť tedy i Vám připomene, že sny jsou od toho, aby se plnily! Čtenáře citlivější na českou gramatiku upozorňujeme, že kniha nemusí být zrovna šálkem jejich kávy.

© Text a foto: Monika a Jirka Vackovi

ISBN 978-80-904770-4-9

dříve vydané knihy

Monika a Jirka Vackovi

OSTROVY našich snů

Vydal: Jiří Vacek – Altiplano
www.altiplano.cz

Grafický návrh, zlom a zakreslení tras: Eva Adámková a Miroslav Šup (V-Press s.r.o.)
Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

1. vydání - listopad 2014

© Text a foto: Monika a Jirka Vackovi

ISBN: 978-80-904770-4-9

Pár slov úvodem

Úvod předchozích čtyř knih jsem si vzal vždy na starost já, takže tuto tradici dodržíme i u této, pravděpodobně definitivně poslední naší knihy. Jistěže stará známá pravda praví: „Nikdy neříkej nikdy“, ale bohužel realita je zcela jasná. Když pomíneme absolutně nesmyslnou ekonomickou stránku věci, tak pak je tu chystaný příchod našeho druhého potomka na svět na kraji roku 2015, a tím ještě větší časová vytíženost, vyčerpané náměty, pozvolný úpadek knižního trhu a určitě také přesycení čtenářů podobnou tematikou. Touto knihou proto chceme uzavřít naše příběhy a zároveň i splatit menší dluh, kterým je absence našich zážitků z Galapág, Velikonočního ostrova a Antarktidy v první knize „přes Altiplano na svatbu“. Nakonec nám to vnučko zajímavý nápad, vydat soubor příběhů z několika nádherných exotických ostrovů, které jsme navštívili. O mnohých z nich jsme již něco někde publikovali a částečně tedy mohli po úpravě využít tyto texty. To je příklad třeba Jamajky, Mauricia či Réunionu. Do plánu krásně zapadaly i dvě poslední cesty v roce 2014 do Dominikánské republiky a na Maledivy, kde s námi již byla roční dcerka Bára. A když jsem ještě přidal svůj alespoň malý náhled na Zanzibar, Fidži, souostroví San Blás a Hongkong, získala tato kniha poměrně zajímavou pestrost.

Knihla tedy obsahuje právě zmíněné exotické ostrovy, které jsem navštívil sám, než jsme se „osudově“ spojili s Monikou na Madagaskaru (o tom pojednává naše třetí kniha), dále ostrovy společně navštívené jen s Monikou a nakonec i ty, kdy už jsme cestovali s Bárou. Ostrovy jsou seřazeny chronologicky podle data jejich společné návštěvy a až za nimi jsou v náhodném pořadí velice stručně představeny poslední čtyři, které jsem navštívil sám. Tentokrát je to také poprvé, kdy je v naší knize cykloturistika v menšině. Alespoň opravdu uvidíte, že nejsme zcela vyhranění cyklisté, i když kolům dáváme v posledních letech přednost.

Je třeba dále napsat, že se opět jedná o popsání zážitků a pocitů z našich cest doplněné o mnoho fotografií a několik málo faktických a praktických informací. Kniha si neklade za cíl hlubší popis jednotlivých zemí (ostrovů) a tudíž v ní zdaleka nejsou vypsána všechna nejzajímavější místa či informace o nich. Rovněž se nejedná o všechny ostrovy, které jsme navštívili nebo které bychom v životě chtěli vidět. Takových je ještě mnoho. I tak si ale myslíme, že naše příběhy umožní čtenáři alespoň trochu nahlédnout na krásná a pro někoho velice exotická místa, kam nikdy nezavítá. Vždyť i pro nás to jsou „Ostrovy našich snů“.

Virtuos

Za podporu a spolupráci tímto také moc děkujeme všem našim partnerům, s kterými dlouhodobě spolupracujeme.

Author (www.author.eu) výrobce kol, Sportarsenal (www.sportarsenal.cz) výrobce nosičů a brašen, Tilak (www.tilak.cz) výrobce outdoorového oblečení, Garmin (www.garmin.cz) GPS, Jurek S+R (www.jurek.cz) výrobce stanů a vybavení do přírody, Acer (www.acer.cz) výrobce výpočetní techniky, Schwalbe (www.imexpo.cz) dodavatel světlových pláštů, Isostar (www.isostar.cz) dodavatel výživy pro sportovce, Katadyn (www.katadyn.cz) úprava vody, InPage (www.inpage.cz), Contigo (www.mojelahev.cz), Progress sportswear (www.progress-cz.cz) funkční a sportovní oblečení, Giro (www.progresscycle.cz) cyklistické přilby, Cykloturistika (www.Cykloturistika.cz) časopis pro cesty na kole, Zoner (www.zoner.cz) software pro úpravu a prezentaci fotografií, AZUB (www.azub.cz), China Tours „Zažít Asii“ (www.chinatours.cz).

Obsah

Pár slov úvodem	2
Réunion	4
Mauricius	18
Taiwan	30
Kuba	50
Galapágy	70
Velikonoční ostrov	96
Antarktida	110
Jamajka	138
Dominikánská republika	158
Maledivy	190
Zanzibar	206
Fidži	216
San Blás	224
Hongkong	230

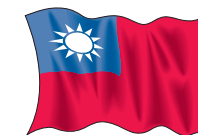
Poznámka:

- Kniha neprošla jazykovou ani redakční úpravou a hovorové výrazy, na které v textu narazíte, jsou použity záměrně.
- Základní údaje o ostrovech jsme načerpali z internetu, turistických průvodců a místních materiálů. Uvedené informace už dávno nemusí být aktuální.
- Zeměpisné názvy států, měst, řek a dalších jsou většinou uváděny v originálním tvaru, případně v anglickém přepisu. Někdy však z důvodu zjednodušení narazíte i na počestlou verzi. Omluvte proto, prosím, tuto nejednotnost.
- Názvy zvířat a rostlin v knize jsou určeny z podkladů, které jsme většinou dostali na daném místě. Jelikož nejsme odborníci, mohlo dojít k záměně. Věříme, že znalci nám případnou chybu odpustí.

TAIWAN

„nádherný ostrov“

Oficiální název země v angličtině

Republic of China (ROC)

Rozloha 32 260 km²

Počet obyvatel 23,5 mil.

Hl. město (počet obyvatel) Taipei (2,7 mil.)

Úřední jazyk mandarínská čínština

Měna a kurz taiwanský dolar 1 TWD = 0,65 Kč

Nejvyšší hora Yushan 3952 m n. m.

Počet dní strávených v zemi 7

Náklady (bez letenky) cca 3500 Kč/os.

Formosa neboli Nádherný ostrov, jak ho pojmenovali jeho portugalské objevitelé pro jeho přírodní krásy čítající sopky, jezera, soutěsky, termální prameny, divokou tropickou přírodu i vysoké hory padající rovnou na pláže Pacifiku. Kromě přírody zde ale lze obdivovat mnoho historických památek, unikátní Palácové muzeum, druhou nejvyšší budovu světa, vysokorychlostní železnici a další technické vymoženosti. A určitě stojí za to prostudovat pestrou historii ostrova!

Navštěvu Taiwanu jsme původně v počátcích plánování naší tříměsíční cesty po jihovýchodní Asii vůbec neměli v plánu. Když ale bylo jasné, že poletíme přes Taipei s taiwanským národním leteckým dopravcem, rozhodli jsme se před návratem do Evropy strávit alespoň týden na tomto zajímavém ostrově. Umožňoval to tzv. stopover, tedy bezplatné přerušení cesty, které China Airlines nabízely. Přiletěli jsme začátkem února 2009 po více než 20 dnech strávených ve Vietnamu. Ten se nám sice moc líbil, ale oba jsme byli hodně znechuceni chováním lidí ve Vietnamu. A bohužel jsme si špatnou náladu a nedůvěru k lidem přenesli i na krásný a pohostinný Taiwan. Jak jsme byli zničení z neustálých podrazů a arrogance Vietnamců, trvalo minimálně dva dny, než jsme byli schopni se na milé a ochotné Taiwance usmát.

Taiwan se nám nakonec moc líbil a můžeme snad jen litovat, že jsme si na tento přírodně i kulturně bohatý ostrov nechali pouze sedm dní. Jestli tedy lze něco doporučit, vyhraďte si víc času na poznávání a objevování tohoto hornatého ostrova.

Dva zaoceánští drobečci právě dopluli do Falmouthu

jemných místních, kteří prodávali občerstvení a jamajský rum, mělo čas dát se s námi do hovoru. Slovo dalo slovo a my se u jedné z prodavaček večer objevili a strávili u ní dvě noci.

Místo to bylo strategické. Následující den jsme mohli na lehkou vyrazit do hor a navštívit rodiště a hrob Boba Marleyho. Čekalo nás jedním směrem 38 km. Čím víc jsme se vzdalovali od pobřeží, tím více jsme stoupali. Provoz byl na úzké silničce prvních 20 km v obou směrech stále velký a řidiči jezdili do nepřehledných zatáček, kde všude rašila nepropustná bujná vegetace, jako bez mozku. Ještě že silnici lemovaly stánky s banány, malé bary a obchůdky s příjemnými majiteli, často rastafany, kteří hned věděli, kam jedeme. Na náš cíl se totiž ani neptali a pokřikovali: „Devátá míle! Bob Marley! To je od vás hezké! Jen ta cesta bude pořád do kopce!“ Po vleklém strmém stoupání se na křižovatce cest objevilo městečko Claremont. Od prvního domu na nás dýchla super atmosféra, kterou jsme zatím jinde na Jamajce nezažili. Starší Jamajčan se s námi dal okamžitě do řeči. Poradil nám cestu, upřesnil pár následujících důležitých křižovatek, trefně zhodnotil řidičské umění místních a kladl důraz na pestré barvy oblečení, pokud chceme projet Jamajku na kolech bez úhony. Prohlédl si nás od hlavy až k patě a s úsměvem na rtech nás zhodnotil. „Vám už chybí jen červená barva a mezi místní zapadnete.“ Aniž bychom to předem plánovali, žlutozelený dres Cykloturistiky a černé cyklokalhoty měly symbolické a všudypřítomné barvy Jamajky. Červenou barvu jsme doplňovali batůžkem na nosiči kola.

Discovery Bay – malé muzeum v přírodě se stylovou vyhlídkou na zátoku, kde se dnes na lodě nakládá bauxit

Cesta do Nine Mile v kopcovitém vnitrozemí

Poslední kilometry na rozbité cestě vedly přes několik malých vesnic a bohužel několik kopců. Naše převody nebyly zrovna na tento horský terén moc uzpůsobeny, a tak jsme v nejprudších krpálech rezignovali a kola raději tlačili. Když jsme potkali skupinky dětí jdoucích přes celou silnici ze školy, raději jsme se přemohli a kolem nich vždy co nejrychleji projeli. Děti, tak od 9 let, tu byly často problémem. Skákaly nám na kola i pod ně, tahaly za kola a nechutným způsobem si říkaly o dolary. Dvakrát jsem byla od těchto „milých“ dětí trefena i kamenem. Zato ty malé, ve školkách a v nižších třídách, nás sledovaly z povzdálí s nadšením i se zatajeným dechem a informovaly paní učitelky o situaci, kterou právě vidí: „Lady, jedou bílí lidé!“ Za každý pozdrav nebo úsměv byly velice šťastny a vždy je opětovaly.

Kapela hrající písně Boba Marleyho u rodného domu

NINE MILE – RODIŠTĚ BOBA MARLEYHO

Devátá míle se lišila od ostatních projetých vesnic. Byly zde rozlehlejší domy, velký hotel a všude postávající mladíci s ganjou v puse, těšící se, že si přivydělají. Kolem domu Boba Marleyho jich bylo samozřejmě nejvíce. Zbavit se jich šlo jen těžce, ale naštěstí parkoviště u domu zpěváka bylo za vysokou zdí a hlídané ostrahou. Každé přijíždějící auto bylo před bránou hlasitě vítáno a jedinou dírou ve zdi všem kluci nabízeli marihuanu. V areálu, kde se nachází kromě rodného domu Boba i jeho mauzoleum, se rozléhala živá hudba Marleyho písniček a bílí návštěvníci se tu střídali jak na běžícím páse. V celém komplexu se můžete pohybovat pouze s průvodcem, který na už tak drahé prohlídce (1650 JMD), po vás ještě žadoní další peníze.

Naladění příjemným reggae jsme se museli chtít vydat tou samou cestou zpět. Cesta alespoň teď vedla většinou jen dolů, a tak uběhla rychleji, než jsme předpokládali. Místní, kteří nás ráno zdravili a podpořovali, se ujistili, že jsme byli ve stanoveném cíli. Gratulovali, těšili se za nás a s rukama nad hlavou a ganjou v puse a výkřiky „Bob Marley“ nám přáli vše dobré. Odklon z hlavní silnice a projetí se vesničkami v horách mělo své jamajské kouzlo, na které nikdy nezapomeneme!

Vlevo rodný domek Boba, vpravo jeho hrobka, uprostřed zhulený průvodce

Denise a její domek, kde jsme strávili dvě noci

DUNN'S RIVER FALLS

Po pár kilometrech od našeho ubytování u Denise, jsme dojeli k nejznámějším vodopádům ostrova, Dunns River Falls. Než jsme se ocitli u vstupní brány, přejeli jsme vodopády na silnič-

